

ideelle Indvending til en vis Grad afkræftes, fordi man ved det ny Lotteri vil bringe Tilbøjeligheden til at spille, ind i roligere Former, om jeg saa maa sige, og desuden opretholdes der jo herhjemme et Statslotteri. Jeg mener derfor ikke, at man kan gøre den principielle Indvending saa stærkt gældende, at man af Hensyn til den skal undlade at indføre en saadan Foranstaltning, som forretningsmæssigt set, kan blive til Nytte, og at man er fuldt berettiget til alene at se Sagen fra et forretningsmæssigt Standpunkt. Set fra dette Standpunkt kan den ubetinget kun anbefales. Der er jo her ingen som helst Risiko for Staten, idet det er sikret, at et privat Konsortium paatager sig hele Risikoen; Staten eller Kolonialkassen faar ikke andet at gøre end at indkassere den Fordel, som indvindes. Der er kalkuleret en ret betydelig Fordel. Hvorvidt det vil holde Stik, er det jo ikke let saaledes paa staaende Fod her at kontrolere, men alt, hvad der foreligger, taler for, at der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at disse Kalkuler virkelig ville holde Stik eller i alt Fald ville komme til det, inden ret lang Tid er gaaet. Og et saadant Lotteri maa nærmest betragtes som en Afgift, en Slags Skat, og naar Beboerne ere tilbøjelige til frivillig at paatage sig denne Skat, er der ikke stor Grund til ikke at paalægge den. Og der er saa meget mindre Grund til at se bort fra denne Indtægtskilde, som det er temmelig sikkert, at man i ikke ringe Udstrækning vil kunne indkassere denne Skat hos Beboerne af Nabøerne. Jeg tror derfor, at man i enhver Henseende kan anbefale Lovforslaget til den velvilligste og hurtigste Fremme.

Madsen-Mygdal: Ja, uagtet jeg ikke er nogen Ynder af, at Staten opmuntrer til at spille i Lotteriet eller i det hele taget spekulerer i Spillesygen, maa jeg indrømme, at det alligevel kan være muligt, at dette Lovforslag er ret naturligt og hensigtsmæssigt. Det er jo oplyst for os, at Befolkningen derovre er meget ivrig for Lotterispil; der spilles allerede meget i fremmede Lotterier, og med denne Betragtning for Øje kan det være rimeligt nok — og det kunde maaske ogsaa være nyttigt — at det Lotteri, her er Tale om, vil kunne afløse de fremmede Lotterier, saa at der derved skaffes nogen Indtægt ind i den danske Statskasse.

Der er et Punkt i Lovforslaget, som jeg gerne vilde nævne, ikke fordi jeg har i Sinde at kritisere Lovforslaget, det kan

gerne være, at det ogsaa paa dette Punkt er i sin Orden. Jeg vil blot nævne, at Klasselotteriet her hjemme jo giver 84 pCt. til Spillerne; der fradrages 16 pCt., hvoraf de 10 pCt. gaa i Statskassen. Det Lotteri, som her paatænkes oprettet, skulde derimod kun give 75 pCt. til Spillerne; der skulde altsaa fradrages 25 pCt., og deraf skulde Staten endog kun have 6 pCt. Naar man sammenligner dette Forhold med Klasselotteriet, er det ikke noget gunstigt Forhold, men der siges jo ogsaa, hvad jeg ikke tvivler paa er rigtigt, at Driften af dette Lotteri vil blive dyrt og kræve betydelig større Udgifter, end Klasselotteriet her hjemme kræver, saa det kan godt være, at disse Tal kunne være rigtige. Imidlertid tror jeg alligevel, at denne Ting kunde fortjene nogen Overvejelse. og jeg antager ogsaa, at dette Lovforslag vil blive henvist til det Udvalg, der nys blev besluttet nedsat

Jeg skal anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Reedtz-Thott: Medens de to andre Lovforslag egentlig ikke give Anledning til videre stærke Betæneligheder, kan jeg ikke nægte, at der forekommer mig at være nogen Betænelighed ved dette Forslag. At der oprettes et Lotteri paa St. Thomas, skal jeg i og for sig ikke have noget imod, Menneskene ønske jo at spille i Lotteriet, og det skal man ikke uden videre forhindre dem i, skønt det kan nok være, at dette Lotterispil ikke er saa rart. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved; det, jeg derimod kunde have en vis Betænelighed ved, er at aabne Indlandet her for dette Lotteri. Vi have jo selv et Lotteri her hjemme, men det Lotteri, som skal oprettes, er forskelligt fra det, vi have her i Landet, idet dette er et Klasselotteri, medens det, der nu skal oprettes, er et Talloteri. Jeg skal ikke rigtig kunne sige hvorfor, men man lærer i Almindelighed, at et Klasselotteri er mere moralsk end et Talloteri; Grunden dertil kan jeg ikke ganske bestemt indse, og jeg er heller ikke overbevist om, at det er rigtigt, men saaledes siger man i alt Fald. Der kunde altsaa være nogen Betænelighed ved at gaa til Indførelse af et saadant Talloteri igen, som man jo i sin Tid afskaffede af moralske Grunde, men jeg trøster mig dog herved, at det ikke er det samme Talloteri, som var før. Dette skal jo indrettes paa en noget derfra forskellig Maade. Men ganske uden Betænelighed ved at give Tilladelse til, at Lodderne ogsaa kunne